



**Institutiones Canonicæ Sive Ius Ecclesiasticvm**

**Wiestner, Jacob**

**Monachii, 1706**

XXI. Quod semel placuit, amplius displicere non potest.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62649](#)

inanis & cassa, allegatio non erit permittenda. Dein decisio Innocentii III. exceptionem præscriptionis post ante rejectionem privilegium, non admittentis, c. *Veniens 19. de Praescripe.* Denum partitas cum appellatione, in qua, licet species defensionis etiam ipsa sit, contrariorum allegatio non sustinetur, arg. l. *Si procuratorio 2. §. 1. ff. Quando appellat.*

6. Sed ista, sicut primò occurrit magnam veri speciem habent, sic penitus inspecta viribus vacua sunt. Primum partim; quia dogma illud proditum est de auctore, i. e. C. de Furtis: non de reo, in judicium perracto & certante de vitando damno: & hoc, quibus potest modis, permisso propulsare, ut vim cit. partim vere; quia, sicut ad contrariarum exceptionum utramque probandam, sic nec ad eas quasi abolutè & simul veras allegandas reus admittitur: sed solummodo ut veras alternative; ut reus, in unius probacione deficiens vel de ejus falsitate convictus, tum demum & re adhuc integrâ alteram proberet. Unde in contrarium non facit c. *Imputari cit.* quia in ejus casu contraria instrumenta producens ideo repulsa est; quod utrumque, ac proinde directè contrarias assertiones, abolute & simul veras ipsa eorum productione fatexi videretur, ut dictum Lib. 2. tit. 22. num. 87.

Alterū, cùm; quia c. *Veniente cit. præscriptionem post privilegium allegavit auctor,* scilicet Abbas, qui Episcopum super inquietatione ac perceptione decimaru[m] convenerat: & ne ab earum perceptione in posterum impediatur, postulavit: tum verè; quia eō relata præscriptio non sicut bona fidei, vel allegata est, postquam ei fuit renuntiatum, ut habet textus & cum Glossa V. Interim notant Innocentius n. 5. & Panormit. n. 18.

Postremum; quia appellans in secun-

da instantia revera sustinet partes & onus actoris: & ratio, ob quam unā tantum actione experiri licet in prima, etiam militat in instantia secunda.

In hac tamen Juris Canonici Regula subaudienda est clausula, *Nisi lex impeciat, expresa in Civili: & excipiendi casus, quibus de noxa servi, de pauperie quadrupedis, de debito, vel pignore, de rei possessione &c, conventus servum, quadrupedem vel chirographum seu scripturam, quā debitum expressum est, sum: aut pignus debitoris, sequē rei, quam vindicare vult, possessorem esse negat;* talis enim, si mendacii convictus alia exceptione uti velit, non audietur, per expresos textus l. *Quotiens 21. §. fin. ff. de Noxal. art. 1. i. §. 15. ff. Si quadrup. paup. fec. Autb. contra C. de Non numer. pec. Autb. Item possessor C. Qui potior. ita pign. l. fin. ff. de R. V. &c.*

### REGVL A XXI.

*Quod semel placuit, amplius displicere non potest.*

### S U M M A R I U M.

1. *Instabile est consilium humanum.*
2. *Sensus & ratio Regula:*
3. *Que locum habet in contractibus:*
4. *In juramentis, votis, ac judiciis,*
5. *In provisionibus beneficiorum & cessionibus &c.*
6. *Consilium mutari potest consensu partis, utriusque,*
7. *Et non raro voluntate unius.*
8. *A Regula exceptiones.*

T Am varium & mutabile hominis consilium est; ut, si Regula istius usus verborum cortici inhareamus, Regula vanitatis redarguenda: & contraria

**econtraria sententia** R<sup>g</sup>ularis videri possit.  
At non ita, si illius penetretur vis & in-  
tentio statuensis; huic enim congruens &  
minimè vanus

Præsentis Regula fensus est. Quod alicui libera voluntatia consensu semel ita placuit; ut inde jus quasitum sit alteri, hoc iurito diffidere. Et cum iuris ei quasiti latrone liberè revocari amplius non potest. Consonat huic litera utriusque Juris Regula, Mutare quis consilium non potest in alterius injuriam vel dererimentum: quae est 75 ff. & 33 in 6. Ratio est: quia nihil tam congruum humanæ fidei, quam servare ea, qua inter aliquos placuerunt l. 1. pr. ff. de Pattis: inconstituta verò & mutabilitas animi, præsentis aliis præjudicio, summe detestanda est.

3. Sic intellectu Regulæ multus & latè  
patens usus est. In Matrimonio carnali  
consumato, propter ejus infolubilitatem,  
Marth. cap. 19. V. 6. & spirituali sive  
Professione Religiola; quod statum per-  
petuum etiam ipsa inducat, s. Thomas  
22. q. 18. art. 6. In contractibus & con-  
ventionibus ceteris; quis, *Sicut ab initio*  
*libera potestas unicuique habendi vel non*  
*habendi contractus, sic renuntiare semel*  
*confituta obligacioni, adversario non con-*  
*fessiente, non potest*, tenor est l. *Sicut s.* C.  
4. de O. & A. In juramentis. *Cum conti-*  
*ngat 28. de Jure iurando, c. Quamvis 2. de*  
*Factis in b.* In votis, Deuteron. cap. 23. v.  
21. cum etiam ipsa contractuum instar ab  
initio quidem voluntatis, ex post facto  
tamen, sive liberè semel edita, necessitatis  
sunt, c. Lices 6. de Voto. In judiciis, in qui-  
bus nec actor post contestata item ab  
instituta actione, reò invitò, recedere,  
l. Pure 6. §. fin. ff. de Doli except., nec reo  
judicem tanquam incompetentem vel su-  
spectum, in quem, item coram eo conte-  
stando, confessissi intelligitur, reculare  
l. Nemo 4. C. de Jurisdic. nisi ex nova

& antè non cognita causa , e . *Pastoralis* 4 .  
de Except . nec judici sententiam , quam  
definitivè pronuntiandò semel dixit , re-  
vocare licet , l . *Index* 55 . ff . de Re judic .

recte, &c. In electionibus Praetorium, c. *Vnic.* de Postul. Prelat. & optionibus aliis, l. Ser- vi. 5. pr. pf. de Adquir. baref. l. i. §. 6. ff. de Legat. i. *Sl.* Apud Aus fidum 20. ff. de Opt. legat. In collationibus & resignationibus beneficiorum Ecclesiasticorum: quæ nec uni semel collata auferri & con- ferri alteri, c. Sitibi absenti 17. de Prab. & dignit. in 6. neque per cessionem sive resignationem semel liberò dimissa repeti aut recuperari valent, can. Quam peri- culosum 7. q. 1. c. Transmisja 3. Sc. de Renuntiat. sine nova collatione, Inter. 2. cädem Rubr. In actionum suarum re-

missionibus ; nam & ad eas regresfus de-  
negatur, *l. Queritur* 14. §. 9. ff. *de Edi-  
tu-Editt.* In renuntiationibus aliis, §. 9.  
*cit. l. 1. §. 6. ff. de Success. Editā. l. Post-  
quam 4. C. de Fattie Et. 6.*

Non paucæ tamen sunt ab hac Re-  
gula exceptions ; recessus enim ab eo,  
quod semel placuit, Jure permisus est,  
quando is fit utriusque partis mutuo con-  
fusu, præterquam à conjugio & statu  
Religioso: quorum illud consummatum  
ullâ humanâ potestate : ite profesi &  
Prælati ordinarij mutuo consensu solui-  
non potest: nisi causâ transitûs ad aliam  
Religionem, *c. Licit* 18. *Regular.* Vnus  
etiam consensu recessus permisus est à  
sponsalibus impuberum & matrimonio  
solùm rato ; cum ab illis pubertatem ad-  
emptus liberè resiliere, *Eccl. De illis* 7. c. Nobis  
*8. de Despons. impub.* & ante istius con-  
summationem Jure permisus sit ingre-  
fus Religionis, *c. Verum* 2. *&c. Ex publi-  
co 7. de Converf. conjug.* In contractibus  
innominatis, in quibus ante impletionem  
penitentia est locus, *l. Si pecuniam* 5 ff.  
*et Conditt causa data Eccl.* In depositi-

to, l. 1. §. 2. ff. *Depositum imo & in mandato ac societate; nam & in his, quamvis nominati contractus sint, re adhuc integra sive, antequam alterius interesse caperit, penitentia admittitur, §. Mandatum 11. Instit. de Mandato & §. Manee 4. Instit. de Societ. In ultimis voluntatibus; quia ha ambulatoria sunt ulque ad supremum vitæ exitum, l. Quod si q. ff. de Adim. & transfer. leg. usque adeo; ut testator, ne à priori voluntate recedere voleat, se lege constringere ipse non posset, l. Si quia 22. pr. ff. de Legat. 3. Quin, licet ad hæreditatem semel repudiatam regressus non detur, hæredi tamen suo, qui ab hæreditate paterna abstinuit, ad eam redditus intra triennium permisus est: dummodo res hæreditariae non fuerint alienatae, l. fin. C. de Repud. heredit. In sententia interlocutoria, quam is, qui tulit, revocare valet, c. Cùm cessante & o. de Appellat. & l. Quod jussit 14. ff. de Re judic. quòd interloquendò officio suo nondum sit perfunctus, sed in eodem negotio judex esse perseveret. In appellatione, à qua semel interposita recedere appellanti vetitum non est, l. Si quis libellos 28. C. de Appellat. In aliis casibus non paucis, in quibus ab eo, quod semel placuit, recessus jure conceditur, præterim ex nova causa superveniente vel de novo ad notitiam perveniente; cum, quæ de novo emergunt, novo indigeant auxiliō, c. Pastor alii cit. & l. De astate 11. §. 8. ff. de Interrogat. fac.*

¶. Quæ contra præsentem Regulam adducuntur, sicut exempla sunt actuum nondum ita perfectorum; ut ex ipsis alterius sit quæsumum: vel sunt casus, proximè relatorum instar, excepti à Jure, penitentiam, recessumque ab eo, quod semel placuit, ex justa causa specialiter permitente.

**R E G U L A XXII.**  
Non debet aliquis alterius Odio prægravari.

## SUMMARUM.

1. Odiu nomen denotat damnum & pñnam.
2. Sensus & ratio Regule.
3. Quam varia instantia ex Divino,
4. Et humano Jure de prompta difficultate reddantur.
5. Declarantur instantia ex Divino;
6. Ex humano Ecclesiastico,
7. Et imperiali Jure petite.
8. Subintelligenda est clausula, Nisi causa subsistit.

**O** Dii nomine hic aliqui damnum: I, alii pñnam, & rursum alii, nec malè exaudiunt utrumque; eoque prægravari intelligent illum, cui vel auferunt aliquid bonum, vel malum infertur. Vnde

Regula sensus est, Ob alterius me- 2.  
lè quidpiam gerentia vel delinquentis fa-  
ctum, alius qui ejus nec socius nec par-  
ticeps est, panam, damnum, aliud in-  
commodum sentire non debet; & factum  
enim cuique suum, non alienum, nocere debet, Regula est 155. in Pandectis adeo,  
ut neque filius patris, neque filii iniqui-  
tatem pater portet, Ezechiel. cap. 18. v.  
20. neque uxor teneatur pro marito, l. Ob  
maritorum 2. & l. Cùm re 3. C. Ne uxor pro  
marito, neque delictum personæ in Eccle-  
siæ vel Monasterii damnum redundet, Reg.  
76. in 6. sed Peccata suos teneant auto-  
res; nec ulterius progradientur metus, quæ  
reperatur delictum, ut Regi omnino Ar-  
cad. & Honoriū; Impp. constituerunt l.  
Sancimus 22. C. de Panis. Ratio Reguli est; quia